COMMISSIE

AANBEVELING VAN DE COMMISSIE

van 26 mei 1978

gericht tot Ierland betreffende een ontwerp-verordening met betrekking tot de tenuitvoerlegging van Richtlijn 74/562/EEG van de Raad inzake de toegang tot het beroep van ondernemer van nationaal en internationaal personenvervoer over de weg

(78/519/EEG)

Bij schrijven van 2 augustus 1977 heeft de Permanente Vertegenwoordiging van Ierland bij de Europese Gemeenschappen de Commissie bij wijze van raadpleging de tekst doen toekomen van een ontwerpverordening met betrekking tot de tenuitvoerlegging van de Richtlijn 74/562/EEG van de Raad van 12 november 1974 inzake de toegang tot het beroep van ondernemer van nationaal en internationaal personenvervoer over de weg (1).

Deze raadpleging vindt plaats op grond van artikel 6, lid 1, van bovengenoemde richtlijn.

De Commissie betreurt het dat de Ierse Regering, getuige het tijdstip van kennisgeving van de uitvoeringsmaatregelen, niet alleen niet tijdig de verplichtingen is nagekomen die haar door artikel 6 van de Richtlijn 74/562/EEG worden opgelegd, maar het de Commissie ook onmogelijk heeft gemaakt deze aanbeveling op het gewenste ogenblik uit te brengen.

Ten aanzien van bovengenoemde ontwerpverordening doet de Commissie de volgende aanbeveling :

1. De Commissie constateert dat, wat de toegang tot het beroep van ondernemer van personenvervoer over de weg betreft, de ontwerp-verordening van de Ierse Regering in beginsel voldoet aan de voorschriften van bovengenoemde richtlijn, onder voorbehoud dat de nog te nemen uitvoeringsmaatregelen en de volgende, in het ontwerp aan te brengen wijzigingen worden goedgekeurd.

2. Artikel 2 van de ontwerp-verordening bevat de volgende definitie :

> „Onder personenvervoer over de weg worden verstaan alle werkzaamheden van een persoon die het beroep van ondernemer van personenvervoer over de weg uitoefent, met uitsluiting van de werkzaamheden welke bestaan in het verrichten of organiseren van personenvervoer over de weg, indien de persoon die deze werkzaamheden verricht noch eigenaar is van het voor dit vervoer gebruikte voertuig, noch houder van een vergunning voor voertuigen voor openbaar vervoer welke uit hoofde van een dergelijk voertuig is afgegeven.".

De Commissie constateert dat in deze definitie uitsluitend melding wordt gemaakt van de beroepswerkzaamheden van personen en niet van ondernemingen ; voorts wordt met de uitsluiting uit de definitie van personenvervoer over de weg van vervoer, verricht door personen met voertuigen waarvan zij niet de eigenaar zijn en die geen vergunning bezitten voor voertuigen voor openbaar vervoer, wezenlijk afgeweken van de in artikel 1, lid 2, van de richtlijn vervatte definitie van het beroep van ondernemer van personenvervoer over de weg.

Derhalve beveelt de Commissie aan, de tekst van deze definitie van artikel 2 van de ontwerp-verordening in overeenstemming te brengen met bovenvermelde definitie van de richtlijn.

3. Artikel 3, lid 1, van de ontwerp-verordening verbiedt personen die het beroep van ondernemer van personenvervoer over de weg uitoefenen, met ingang van 1 januari 1978 personen te vervoeren indien zij niet in het bezit zijn van een internationaal of nationaal certificaat voor het personenvervoer over de weg. Dit artikel heeft derhalve slechts betrekking op niet nader bepaalde „personen" en laat ondernemingen buiten beschouwing.

In dit verband heeft de Ierse Regering medegedeeld dat de term „persoon" in haar nationale wetgeving zowel het begrip natuurlijke persoon als het begrip rechtspersoon dekt.

Rekening houdend met de in artikel 1, lid 2, tweede alinea, van de communautaire richtlijn vervatte definitie van de term „onderneming", waaronder aldaar worden verstaan verenigingen, groeperingen of organen, waarvan sommige niet in de categorieën natuurlijke of rechtspersonen kunnen worden ingedeeld, beveelt de

(1) PB nr. L 308 van 19. 11. 1974, blz. 23.

Commissie de Ierse Regering evenwel aan met zoveel woorden te stellen dat de bepalingen van de ontwerp-verordening voor de toegang tot het beroep van vervoerondernemer van toepassing zijn op personen zowel als op ondernemingen.

4. De Commissie stelt eveneens vast dat artikel 3, lid 2, van de ontwerp-verordening bepaalde categorieën van vervoer vrijstelt van de toepassing van het bepaalde in artikel 3, lid 1, van dat ontwerp, te weten het bezit van een certificaat voor het personenvervoer over de weg dat aantoont dat wordt voldaan aan de voorwaarden betrouwbaarheid, financiële draagkracht en vakbekwaamheid.

Nu voorziet artikel 1, lid 3, van de richtlijn echter niet in de mogelijkheid vrijstelling te verlenen van de toepassing van deze bepalingen aan bepaalde caegorieën van vervoer, doch wel aan natuurlijke personen of ondernemingen die uitsluitend bepaalde categorieën van vervoer verrichten.

Derhalve beveelt de Commissie aan, met het oog op de duidelijkheid artikel 3, lid 2, van de ontwerp-verordening zodanig te wijzigen dat aan het bepaalde in artikel 1, lid 3, van de richtlijn wordt voldaan.

5. De Commissie merkt tevens op dat artikel 3, lid 2, van de ontwerp-verordening vrijstelling verleent van het bezit van een certificaat voor het personenvervoer over de weg voor bepaalde categorieën van vervoer. In dit verband maakt de Commissie de volgende opmerkingen :

Wat de in artikel 3, lid 2, sub a), van de ontwerp-verordening vervatte vrijstelling betreft, te weten het vervoer van kinderen, heeft de Commissie geen bezwaar tegen de voorgenomen bepaling aangezien dit vervoer wordt verricht door personen die een ander hoofdberoep uitoefenen dan het personenvervoer over de weg en voor zover deze vervoeractiviteit overeenkomstig artikel 1, lid 3, van de richtlijn slechts een geringe weerslag heeft op de vervoermarkt.

Wat de andere in artikel 3, lid 2, sub b), c) en d), van de ontwerp-verordening vermelde vrijstellingen betreft, te weten het vervoer van personen naar hun werk, het vervoer van schoolkinderen en het vervoer van liefdadigheidsinstellingen, heeft de Commissie geen bezwaar tegen de voorgenomen bepaling voor zover dit vervoer overeenkomstig artikel 1, lid 3, van de communautaire richtlijn uitsluitend voor niet-commerciële doeleinden wordt verricht.

Tot besluit verleent artikel 3, lid 2, sub e), van de ontwerp-verordening eveneens vrijstelling van het bezit van een certificaat voor het personenvervoer over de weg voor de volgende categorie van vervoer :

het vervoer met een mechanisch aangedreven voertuig dat aan de in afdeling 6 (1), leden a) en b), van de Road Transport Act, 1935 (nr. 23 van 1935) vermelde voorwaarden voldoet (te weten dat dit voertuig is gebouwd of aangepast voor het personenvervoer over de weg, dat het de zitplaats van de bestuurder niet inbegrepen meer dan zes zitplaatsen telt en dat het eigendom is van een persoon die niet in Ierland woont of die, in geval van mede-eigendom, de hoofdzetel van zijn activiteiten of, in geval van een vennootschap, zijn maatschappelijke zetel buiten Ierland heeft) en dat wordt gebruikt voor het personenvervoer over de weg met een desbetreffende vergunning, waarbij dit vervoer wordt verricht op één of verschillende op het machtigingsformulier vermelde tijdstippen of op internationale verkeersverbindingen.

De Commissie is van mening dat het hierboven bedoelde vervoer binnen het toepassingsgebied van de richtlijn valt, aangezien het niet behoort tot de bij artikel 1, lid 3, van de richtlijn vrijgestelde categorieën van vervoer, te weten bepaalde vormen van personenvervoer, met uitsluiting van ander vervoer verricht door natuurlijke personen of ondernemingen voor niet-commerciële doeleinden, of verricht door natuurlijke personen of ondernemingen die een ander hoofdberoep uitoefenen dan het personenvervoer over de weg, voor zover hun vervoeractiviteit slechts een geringe weerslag heeft op de vervoermarkt.

Derhalve beveelt de Commissie aan artikel 3, lid 2, van de ontwerp-verordening zodanig te wijzigen dat met bovenstaande opmerkingen rekening wordt gehouden.

6. Wat het beginsel van de betrouwbaarheid betreft, merkt de Commissie op dat artikel 2, lid 2, van de richtlijn bepaalt dat in afwachting van een latere coördinatie elke Lid-Staat de bepalingen vaststelt waaraan de aanvrager ter zake van betrouwbaarheid moet voldoen.

De Commissie constateert evenwel dat deze bepalingen en met name artikel 5, leden 5, 7 en 9, van de ontwerp-verordening onduidelijk en onvolledig zijn.

Ter wille van de duidelijkheid verzoekt de Commissie de Ierse Regering dan ook, in de huidige ontwerp-verordening bepalingen op te nemen die een nadere omschrijving mogelijk maken van de voorwaarden waaraan de betrokkenen ter zake van betrouwbaarheid moeten voldoen.

7. Artikel 8, leden 1 en 2, van de ontwerp-verordening bevat bepalingen die een voorlopige voortzetting van de exploitatie van een vervoerondernemning in geval van overlijden of ziekte van de houder van een vervoercertificaat moeten waarborgen.

De Commissie is van mening dat bovenvermelde bepalingen onvolledig zijn ten opzichte van de voorschriften van artikel 3, lid 1, van de communautaire richtlijn, aangezien :

— de ontwerp-verordening niet de voorwaarden vaststelt waaronder de exploitatie van de vervoerondernemning kan worden voortgezet ;

— de ontwerp-verordening uitsluitend melding maakt van het geval van overlijden of onbekwaamheid als gevolg van ziekte en de wettelijke onbekwaamheid buiten beschouwing laat.

Derhalve beveelt de Commissie de Ierse Regering aan artikel 8, leden 1 en 2, van de ontwerp-verordening in overeenstemming te brengen met de voorschriften van artikel 3, lid 1, van de communautaire richtlijn.

8. In artikel 13, lid 4, van de ontwerp-verordening wordt bepaald dat een bewijs van vakbekwaamheid door de minister aan iedere aanvrager kan worden afgegeven, indien deze in het bezit is van :

— een diploma van de eerste of tweede graad, uitgereikt door het Chartered Institute of Transport, of
— een universitair diploma of enig ander getuigschrift van hoger onderwijs waaruit blijkt dat de betrokkene een studie over het vervoer heeft volbracht, of
— enigerlei andere kwalificatie die volgens de minister gelijkwaardig is aan de hierboven gespecificeerde kwalificaties.

De Commissie merkt op dat artikel 2, lid 4, van de communautaire richtlijn voor de Lid-Staten voorziet in de mogelijkheid de kandidaat-vervoerondernemer vrij te stellen van het leveren van het bewijs van vakbekwaamheid, indien hij houder is van bepaalde diploma's van hoger onderwijs of van vakonderwijs, die een goede kennis omtrent de in de lijst van de bijlage van de richtlijn aangegeven onderwerpen waarborgen : een dergelijke bepaling houdt voor de Lid-Staten, die menen van deze mogelijkheid gebruik te moeten maken, de verplichting in nauwkeurig aan te geven welke diploma's aanleiding kunnen geven tot deze vrijstelling.

De bepaling waarbij de minister de bevoegdheid wordt gegeven, uit te maken of de vakbewaamheid gelijkwaardig is aan die welke in de communautaire richtlijn is bepaald, is derhalve niet verenigbaar met het bepaalde in artikel 2, lid 4, van de communautaire richtlijn en dient te vervallen.

9. Artikel 13, lid 5, sub a), van de ontwerp-verordening bepaalt dat „wanneer een persoon de minister het bewijs levert dat hij vakbekwaam is en dat deze vakbekwaamheid voor de uitvoering van deze verordening een voldoende kennis impliceert van één of meer van de in de bijlage van de richtlijn van de Raad genoemde onderwerpen, de minister deze persoon vrijstelling kan verlenen voor bovenvermeld(e) onderwerp(en)".

Deze gedeeltelijke vrijstelling van het leveren van het bewijs van de kennis van één of verscheidene onderwerpen is echter niet in overeenstemming met artikel 2, lid 4, van de richtlijn, waarin wordt bepaald dat de Lid-Staten uitsluitend vrijstelling kunnen verlenen van de toepassing van dit artikel aan de „houders van bepaalde diploma's van hoger onderwijs of van vakonderwijs, die een goede kennis omtrent de in de lijst van de bijlage aangegeven onderwerpen waarborgen".

Bijgevolg beveelt de Commissie aan, artikel 13, lid 5, sub a), van de ontwerp-verordening zodanig te wijzigen dat aan het bepaalde in artikel 2, lid 4, van de richtlijn wordt voldaan.

Gedaan te Brussel, 26 mei 1978.

Voor de Commissie

Richard BURKE

Lid van de Commissie